

DISKUSIJA

Ivan Slamnig

Htio bih govoriti u vezi s referatom Svete Petrovića. Možemo proučavati zašto se nešto popularno naziva nečim, a možemo proučavati samu narav nečega. Možemo ustanoviti da se »ono što se ne piše do ruba stranice« često naziva pjesmom, štoviše stihom, ali to još uvijek ne znači da je to stih za onoga koji proučava versifikaciju. Smatram predmetom proučavanja versifikacije zvukovnu stranu pjesme. Pri tome — za razliku od misli da tek u organiziranoj cjelini možemo govoriti o versifikacionim elementima — smatram da postoji ritmička ili metrička jedinica, ili da radije kažem prozodička jedinica. Takve su prozodičke jedinice, pojedinačni primjeri gdje osjećamo zvukovni ritam, čini mi se, izrazi kao *luk i voda, drvlje i kamenje, mladost-ludost, tiha jeza, Kasner i Eler*, pa i *Kraljević Marko*. U građi stiha mora se osjećati periodicitet, i to zvukovni, takvih elemenata, a u čitavoj pjesmi periodicitet stihova. Ako to ne uočimo, onda moramo dopustiti mogućnost da se radi o prozi (makar da se takav tekst popularno naziva pjesmom), ili da nismo sigurni o čemu se radi.

Za mene, ponavljam, područje proučavanja versifikacije zvukovna je organizacija pjesme, i to me zasad zanima, a druge stvari prepuštam ljudima druge struke.